

Dagsordenpunkt 8

VURDERING AV UTKAST TIL VRAKFJERNINGSKONVENSJONEN

Teksten er gjennomgått og godkjent av redaksjonskomiteen

Innledning

DE STATER SOM ER PARTER TIL DENNE KONVENSJON,

SOM ER OPPMERKSOMME PÅ det faktum at vrak, dersom de ikke blir fjernet, kan utgjøre en fare for sjøfarten eller havmiljøet,

SOM ER OVERBEVIST OM behovet for å vedta ensartede internasjonale regler og framgangsmåter for å sikre omgående og effektiv fjerning av vrak og betaling av erstatning for kostnader dette medfører,

SOM MERKER SEG at mange vrak kan befinne seg på statenes territorium, herunder sjøterritorium,

SOM ERKJENNER fordelene som kan oppnås ved ensartede rettsordninger for forpliktelser og ansvar for å fjerne farlige vrak,

SOM TAR I BETRAKTNING betydningen av De forente nasjoners konvensjon om havrett, utferdiget i Montego Bay 10. desember 1982, og gjeldende internasjonal havrett, og det behovet som følger, for å iverksette denne konvensjon i samsvar med slike bestemmelser,

ER BLITT enige om følgende:

Artikkel 1

Definisjoner

I denne konvensjon menes med:

1 "konvensjonsområde": en konvensjonsstats egen økonomiske sone, som er fastsatt i samsvar med folkeretten, eller dersom en konvensjonsstat ikke har fastsatt en slik sone, et område som ligger utenfor og grenser til vedkommende stats sjøterritorium som vedkommende stat har fastslått i samsvar med folkeretten, og som strekker seg høyst 200 nautiske mil fra grunnlinjene som sjøterritoriets bredde er målt fra,

2 "skip": ethvert sjøgående fartøy av enhver type, herunder hydrofoilbåt, luftputefartøy, undervannsfartøy, flytende fartøy og flytende plattform, unntatt når slike plattform er på feltet og driver leting etter, utvinning av eller produksjon av mineralressurser på havbunnen,

3 "sjøulykke: sammenstøt mellom skip, skip som er strandet, eller andre hendelser til sjøs eller om bord på et skip eller utenfor skipet som medfører tingskade eller en overhengende fare for tingskade på et skip eller skipslasten,

4 "vrak" som følge av en sjøulykke:

- a) et sunket eller strandet skip, eller
- b) en del av et sunket eller strandet skip, herunder en gjenstand som er eller har vært om bord på et slikt skip, eller
- c) en gjenstand som er mistet på sjøen fra et skip, og som er strandet, sunket eller i drift på sjøen, eller
- d) et skip som er i ferd med, eller med rimelighet kan forventes, å synke eller strande, der effektive tiltak for å bistå skipet eller eventuell eiendom som er i fare, ikke allerede er truffet,

5 "fare": forhold eller trusler som:

- a) utgjør en risiko eller hindring for sjøfarten, eller
- b) med rimelighet kan forventes å medføre omfattende skadelige virkninger for det marine miljøet eller skade på kysten eller tilhørende interesser til en eller flere av statene,

6 "tilhørende interesser": interessene til en kyststat som er direkte berørt eller truet av et vrak, for eksempel:

- a) maritim virksomhet nær kysten, i havner og i elvemunninger, herunder fiskerivirksomhet, som utgjør et vesentlig middel til livsopphold for de berørte
- b) turistattraksjoner og andre økonomiske interesser i det berørte området,
- c) kystbefolkningens helse og det berørte områdes velvære, herunder vern av levende ressurser i havet samt plante- og dyreliv, og
- d) ikke-landbaserte petroleumsinstallasjoner og undervannsinfrastrukturer,

7 "fjerning": alle former for forebygging, reduksjon eller eliminering av faren som har oppstått ved et vrak. "Fjerne", "fjernet" og "fjerner" skal forstås på samme måte,

8 "registrert eier": den eller de personer som er registrert som skipets eier eller om registrering ikke er foretatt, den eller de personer som eier skipet på tidspunktet for sjøulykken. Eies imidlertid et skip av en stat, men driftes av et selskap som i denne stat er registrert som driftsansvarlig, skal med "registrert eier" forstås dette selskap,

9 "driftsansvarlig": skipseier, eller en annen organisasjon eller person, for eksempel disponenten, eller bareboatbefrakteren, som har påtatt seg ansvaret for bruken av skipet på vegne av skipseier, og som ved overtakelse av dette ansvaret har godtatt å påta seg alle plikter og alt ansvar som er fastsatt i henhold til den internasjonale norm for sikkerhetsstyring, med endringer*

10 "berørt stat": den staten i hvis konvensjonsområde vraket befinner seg,

11 "skipets registreringsstat", med hensyn til registrerte skip, menes den stat hvor skipet er registrert, og med hensyn til uregistrerte skip, menes den stat hvis flagg skipet er berettiget til å føre,

12 "organisasjon": FN's internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO),

13 "generalsekretær": organisasjonens generalsekretær.

Artikkel 2

Mål og allmenne prinsipper

1 En konvensjonsstat kan treffe tiltak i samsvar med denne konvensjon i forbindelse med fjerning av et vrak som utgjør en fare i konvensjonsområdet.

2 Tiltak som treffes av den berørte staten i samsvar med nr. 1, skal stå i forhold til faren.

3 Slike tiltak skal ikke være mer omfattende enn det som er rimelig nødvendig for å fjerne et vrak som utgjør en fare, og skal opphøre så snart vraket er fjernet; de skal ikke gripe unødvendig inn i rettighetene og interessene til andre stater, herunder skipets registreringsstat, og eventuelle berørte fysiske eller juridiske personer.

4 Anvendelsen av denne konvensjon i konvensjonsområdet skal ikke gi en konvensjonsstat rett til å hevde eller utøve suverenitet eller suverenitetsrettigheter over noen annen på det åpne hav.

5 Konvensjonsstater skal bestrebe seg på å samarbeide når virkningene av en sjøulykke som resulterer i et vrak, kan omfatte en annen stat enn den berørte staten.

* Se Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, vedtatt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjons forsamling ved resolusjon A 741 (18), med endringer.

Artikkel 3

Virkeområde

- 1 Denne konvensjonen får anvendelse på vrak i konvensjonsområdet, med mindre noe annet fremgår av bestemmelser i denne konvensjon.
- 2 Med forbehold for artikkel 4 nr. 4 kan en konvensjonsstat utvide anvendelsen av denne konvensjon til vrak som befinner seg på dens territorium, herunder sjøterritoriet. I slike tilfeller skal den underrette generalsekretæren om dette, på det tidspunktet den samtykker til å være bundet ved denne konvensjon, eller på et senere tidspunkt. Når en konvensjonsstat har gitt underretning om at denne konvensjon får anvendelse på vrak som befinner seg på dens territorium, herunder sjøterritoriet, er dette med forbehold for vedkommende stats rettigheter og forpliktelser til å treffe tiltak i forbindelse med vrak som befinner seg på dens territorium, herunder sjøterritoriet, unntatt lokalisering, merking og fjerning i samsvar med denne konvensjon. Bestemmelsene i artikkel 10, 11 og 12 i denne konvensjon får ikke anvendelse på slike tiltak, unntatt på tiltakene nevnt i artikkel 7, 8 og 9 i denne konvensjon.
- 3 Når en konvensjonsstat har gitt underretning i henhold til nr. 2, skal den berørte statens "konvensjonsområde" omfatte vedkommende konvensjonsstats territorium, herunder sjøterritoriet.
- 4 En underretning som er gitt i henhold til nr. 2 ovenfor, skal få virkning for vedkommende konvensjonsstat, dersom den er gitt før denne konvensjon trer i kraft for vedkommende konvensjonsstat, når konvensjonen trer i kraft. Dersom underretningen er gitt etter at konvensjonen er trådt i kraft for vedkommende statspart, skal den få virkning seks måneder etter at generalsekretæren har mottatt den.
- 5 En konvensjonsstat som har gitt en underretning i henhold til nr. 2, kan når som helst trekke den tilbake ved å underrette generalsekretæren om tilbaketrekkingen. En slik underretning om tilbaketrekking skal få virkning seks måneder etter at generalsekretæren har mottatt den, med mindre en senere dato er angitt i underretningen.

Artikkel 4

Unntak

- 1 Denne konvensjon får ikke anvendelse på tiltak som er truffet i henhold til Internasjonal konvensjon om inngrep på det frie hav i tilfelle av oljeforurensningsulykker, 1969, med endringer, eller Protokoll vedrørende inngrep på det frie hav i tilfelle av forurensning av sjøen ved andre stoffer enn olje, 1973, med endringer.
- 2 Denne konvensjon får ikke anvendelse på krigsskip eller andre skip som eies eller driftes av en stat, og som for tiden benyttes bare i offentlig ikke-kommersiell tjeneste, med mindre vedkommende stat bestemmer noe annet.

3 Dersom en statspart vedtar at denne konvensjon får anvendelse på dens krigsskip eller andre skip som beskrevet i nr. 2, skal den underrette generalsekretæren om dette og angi vilkårene for slik anvendelse.

4 a) Når en statspart har gitt en underretning i henhold til artikkel 3 nr. 2, får følgende bestemmelser i denne konvensjon ikke anvendelse på dens territorium, herunder sjøterritoriet:

i) artikkel 2, nr. 4,

ii) artikkel 9, nr. 1, 5, 7, 8, 9 og 10, og

iii) artikkel 15,

b) artikkel 9, nr. 4, i den grad den får anvendelse på territoriet, herunder en statsparts sjøterritorium, skal lyde:

"Med forbehold for den berørte statens nasjonale lovgivning kan den registrerte eieren inngå kontrakt med et bergingsselskap eller en annen person om å fjerne vraket som er fastslått å utgjøre en fare, på vegne av eieren. Før vraket fjernes kan den berørte staten fastsette vilkår for denne fjerningen bare i den grad det er nødvendig for å sikre at vraket fjernes på en måte som er i samsvar med hensynet til sikkerhet og vern av havmiljøet."

Artikkel 5

Melde fra om vrak

1 En konvensjonsstat skal kreve at skipsføreren og driftsansvarlig som fører skip under dens flagg, umiddelbart melder fra til den berørte staten når skipet har vært innblandet i en sjøulykke som resulterer i et vrak. I den grad meldeplikten i henhold til denne artikkel er oppfylt av enten skipsføreren eller driftsansvarlig skal den andre ikke være forpliktet til å melde fra.

2 I slike meldinger skal den registrerte eierens navn og hovedforretningssted oppgis sammen med alle relevante opplysninger som den berørte staten trenger for å fastslå om vraket utgjør en fare i samsvar med artikkel 6, herunder:

a) vrakets nøyaktige posisjon,

b) vrakets type, størrelse og konstruksjon,

c) typen skade på vraket og tilstanden til vraket,

d) typen og mengden last, særlig eventuelle farlige og skadelige stoffer, og

e) mengden og typer olje om bord, herunder bunkerolje og smøreolje.

Artikkel 6

Fastlå fare

Når den berørte staten skal fastslå om et vrak utgjør en fare, skal den ta hensyn til følgende kriterier:

- a) vrakets type, størrelse og konstruksjon,
- b) havdybden i området,
- c) tidevannsvariasjon og strømminger i området,
- d) særlige sårbare havområder som er identifisert, og der det er relevant, utpekt i samsvar med retningslinjene vedtatt av organisasjonen *, eller et klart definert område av statens økonomiske sone der særlige påbudte tiltak er vedtatt i henhold til artikkel 211 nr. 6 i De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982,
- e) avstand til seilingsleder eller etablerte farleder,
- f) trafikk tetthet og trafikkfrekvens,
- g) trafikktype,
- h) type og mengde last i vraket, mengde og type olje (for eksempel bunkerolje og smøreolje) om bord i vraket, og, særlig, sannsynlige skader dersom lasten eller oljen slippes ut i det marine miljøet,
- i) havneanleggenes sårbarhet,
- j) gjeldende meteorologiske og hydrografiske forhold,
- k) områdets undersjøiske topografi,
- l) vrakets høyde over eller under vannflaten ved laveste astronomiske tidevann,
- m) vrakets akustiske og magnetiske profiler,

* Se de reviderte retningslinjene for identifisering og utpeking av særlig følsomme havområder, vedtatt av FN's internasjonale sjøfartsorganisasjons forsamling ved resolusjon A.982(24), med endringer.

- n) avstand til offshoreinstallasjoner, rørledninger, telekommunikasjonskabler og lignende konstruksjoner, og
- o) eventuelle andre omstendigheter som kan gjøre det nødvendig å fjerne vraket.

Artikkel 7

Lokalisere vrak

- 1 Når den berørte staten blir oppmerksom på et vrak, skal den ta i bruk alle praktisk mulige midler, herunder egnede myndigheter i stater og organisasjoner, for å advare sjøfarende og relevante stater om typen vrak og vrakets posisjon som en hastesak.
- 2 Dersom den berørte staten har grunn til å tro at et vrak utgjør en fare, skal den sørge for at alle praktisk mulige tiltak treffes for å fastslå vrakets nøyaktige posisjon.

Artikkel 8

Merke vrak

- 1 Dersom den berørte staten fastslår at et vrak utgjør en fare, skal vedkommende stat sørge for at alle rimelige tiltak treffes for å merke vraket.
- 2 Når vraket merkes, skal alle praktisk mulige tiltak treffes for å sikre at merkingen er i samsvar med det internasjonalt anerkjente bøyemerkingssystemet som er i bruk i området der vraket befinner seg.
- 3 Den berørte staten skal kunngjøre nærmere opplysninger om merkingen av vraket ved hjelp av alle egnede midler, herunder egnede sjøfartspublikasjoner.

Artikkel 9

Tiltak for å tilrettelegge for fjerning av vrak

- 1 Dersom den berørte staten fastslår at et vrak utgjør en fare, skal vedkommende stat umiddelbart:
 - a) underrette skipets registreringsstat og den registrerte eieren, og
 - b) rådføre seg med skipets registreringsstat og andre stater som er berørt av vraket, når det gjelder tiltak som skal treffes i forbindelse med vraket.
- 2 Den registrerte eieren skal fjerne et vrak som er fastslått å utgjøre en fare.

3 Når et vrak er fastslått å utgjøre en fare, skal den registrerte eieren, eller annen ansvarlig, framlegge for vedkommende myndighet i den berørte staten bevis for forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som er påkrevd under artikkel 12.

4 Den registrerte eieren kan inngå kontrakt med et bergingsselskap eller en annen person om å fjerne vraket som er fastslått å utgjøre en fare, på vegne av eieren. Før vraket fjernes kan den berørte staten fastsette vilkår for denne fjerningen bare i den grad det er nødvendig for å sikre at vraket fjernes på en måte som er i samsvar med hensynet til sikkerhet og vern av det marine miljøet.

5 Når fjerningen nevnt i nr. 2 og 4 er begynt, kan den berørte staten gripe inn i fjerningen bare i den grad det er nødvendig for å sikre at vraket fjernes effektivt på en måte som er i samsvar med hensynet til sikkerhet og vern av det marine miljøet.

6. Den berørte staten skal:

- a) fastsette en rimelig frist som den registrerte eieren må fjerne vraket innen, likevel slik at det tas hensyn til typen fare som er fastslått i samsvar med artikkel 6,
- b) underrette den registrerte eieren skriftlig om den fastsatte fristen og angi at dersom den registrerte eieren ikke fjerner vraket innen denne fristen, kan den fjerne vraket for den registrerte eierens regning, og
- c) underrette den registrerte eieren skriftlig om at den akter å gripe inn umiddelbart ved omstendigheter der faren blir særlig alvorlig.

7 Dersom den registrerte eieren ikke fjerner vraket innen fristen som er fastsatt i samsvar med nr. 6 bokstav a), eller den registrerte eieren ikke kan kontaktes, kan den berørte staten fjerne vraket på den mest praktiske og hurtige måten i samsvar med hensynet til sikkerhet og vern av havmiljøet.

8 Under omstendigheter der umiddelbare tiltak er påkrevd og den berørte staten har underrettet skipets registreringsstat og den registrerte eieren, kan den fjerne vraket på den mest praktiske og hurtige måten i samsvar med hensynet til sikkerhet og vern av havmiljøet.

9 Konvensjonsstatene skal treffe egnede tiltak i henhold til den nasjonale lovgivningen for å sikre at deres registrerte eiere overholder nr. 2 og 3.

10 Konvensjonsstatene samtykker til at den berørte staten handler i henhold til nr. 4-8, ved behov.

11 Opplysningene nevnt i denne artikkel, skal framlegges av den berørte staten for den registrerte eieren som er oppgitt i meldingene nevnt i artikkel 5 nr. 2.

Artikkel 10

Eierens ansvar

- 1 Med unntak av de tilfellene som følger av artikkel 11, skal den registrerte eieren være ansvarlig for kostnadene ved lokalisering, merking og fjerning av vrak etter henholdsvis artikkel 7, 8 og 9, med mindre den registrerte eieren beviser at sjøulykken som forårsaket vraket:
 - (a) skyldes krigshandlinger, eller lignende handling under væpnet konflikt, borgerkrig, opprør eller en naturbegivenhet av usedvanlig, uunngåelig eller uimotståelig karakter;
 - (b) i sin helhet skyldes en handling eller unnlatt utført av tredjemann med hensikt å volde skade; eller
 - (c) i sin helhet skyldes uaktsomhet eller annen rettsstridig handling av en regjering eller annen myndighet i forbindelse med ansvaret for vedlikehold av fyr eller andre hjelpemidler for navigeringen.
- 2 Bestemmelsene i denne konvensjonen skal ikke påvirke retten til ansvarsbegrensning som den registrerte eieren har etter ethvert nasjonalt eller internasjonalt regime, slik som Konvensjon om begrensning av ansvaret for sjørettslige krav, 1976, med endringer.
- 3 Krav om kostnadsdekning etter første ledd kan ikke gjøres gjeldende mot den registrerte eieren på annen måte enn etter bestemmelsene i denne konvensjonen. Dette skal ikke avskjære rettighetene og pliktene til en konvensjonsstat som har avgitt underretning etter artikkel 3 annet ledd vedrørende vrak som befinner seg på dens territorium, herunder sjøterritoriet, unntatt lokalisering, merking og fjerning i samsvar med denne konvensjonen.
- 4 Denne bestemmelsen skal ikke avskjære retten til regress mot tredjeparter.

Artikkel 11

Unntak fra ansvar

- 1 Den registrerte eieren er ikke ansvarlig etter denne konvensjonen for kostnadene nevnt i artikkel 10 første ledd hvis, og i den utstrekning, ansvar for slike kostnader vil være i konflikt med:
 - a. Den internasjonale konvensjonen om erstatningsansvar for oljesølskader, 1969, med endringer;
 - b. Den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 1996, med endringer;

- c. Konvensjon om erstatningsansvar på atomenergiens område, 1960, med endringer, eller Wien-konvensjonen om erstatningsansvar for atomskade, 1963, med endringer; eller nasjonal rett som regulerer eller forbyr begrensning av ansvar for atomskade; eller
- d. Den internasjonale Konvensjonen om erstatningsansvar for bunkersoljesølskader, 2001, med endringer;

forutsatt at den relevante konvensjonen kommer til anvendelse og er trådt i kraft.

- 2 I den utstrekning virkemidler etter denne konvensjonen regnes som berging etter gjeldende nasjonal rett eller en internasjonal konvensjon, skal spørsmål om vederlag eller kompensasjon til bergere løses etter slik lov eller konvensjon i stedet for etter reglene etter denne konvensjonen.

Artikkel 12

Tvungen forsikring eller annen økonomisk garanti

- 1 Den registrerte eieren av skip med bruttotonnasje på 300 tonn og over som fører flagget til en konvensjonsstat, plikter å ha forsikring eller annen økonomisk sikkerhet, så som garanti fra bank eller lignende institusjon, for å dekke sitt ansvar etter denne konvensjonen i samsvar med begrensningsbeløpene etter gjeldende nasjonale eller internasjonale ansvarsbegrensningsregler, men under enhver omstendighet ikke overstigende det begrensningsbeløp som følger av artikkel 6 (1)(b) i Konvensjonen om begrensning av ansvaret for sjørettslige krav, 1976, med endringer.
- 2 Et sertifikat der det bekreftes at det foreligger gjeldende forsikring eller annen økonomisk sikkerhet i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjonen skal utstedes for hvert skip med brutto tonnasje på 300 tonn og over av vedkommende myndighet i den staten hvor skipet er registrert etter at det er fastslått at vilkårene i første ledd er oppfylt. For skip registrert i en konvensjonsstat skal slikt sertifikat utstedes av eller attesteres av vedkommende myndighet i registreringsstaten; for skip som ikke er registrert i en konvensjonsstat kan slikt sertifikat utstedes av eller attesteres av vedkommende myndighet i enhver konvensjonsstat. Det obligatoriske sertifikatet skal være utformet i samsvar med modellen i vedlegget til denne konvensjonen og skal inneholde følgende opplysninger:
 - (a) skipets navn, kjenningsnummer eller -bokstaver og hjemsted;
 - (b) skipets brutto tonnasje;
 - (c) den registrerte eierens navn og hovedforretningssted;

- (d) IMO identifikasjonsnummer;
- (e) sikkerhetens art og gyldighetstid;
- (f) navnet og hovedforretningssted til forsikrer eller annen som har stilt sikkerhet, og, hvor formålstjenlig, det forretningssted hvor forsikringen er ytet eller sikkerheten stilt;
- (g) sertifikatets gyldighetstid, som ikke må være lengre enn forsikringens eller sikkerhetens gyldighetstid.

- 3
- (a) En konvensjonsstat kan bemyndige en institusjon eller en organisasjon som den anerkjenner, til å utstede sertifikat som nevnt i annet ledd. En slik institusjon eller organisasjon skal informere staten om hvert sertifikat som utstedes. I ethvert tilfelle skal konvensjonsstaten fullt ut inntå for at sertifikatene er fullstendige og nøyaktige, og skal sørge for de nødvendige foranstaltninger for å overholde denne forpliktelsen.
 - (b) En konvensjonsstat skal underrette Generalsekretæren om:
 - (i) de særskilte forpliktelsene og vilkårene for bemyndigelsen til en institusjon eller organisasjon som den anerkjenner;
 - (ii) inndragningen av slik bemyndigelse; og
 - (iii) hvilken dato bemyndigelsen eller inndragningen av bemyndigelsen gjelder fra.

En delegasjon av myndighet skal ikke tre i kraft før etter tre måneder regnet fra den datoen underretning om slik bemyndigelse ble gitt til Generalsekretæren.

- (c) Den institusjonen eller organisasjonen som er bemyndiget til å utstede sertifikater i samsvar med dette leddet skal, som et minstekrav, være bemyndiget til å trekke tilbake sertifikatene dersom betingelsene for utstedelsen ikke blir opprettholdt. I ethvert tilfelle skal institusjonen eller organisasjonen rapportere om slik inndragning til den staten som sertifikatet ble utstedt på vegne av.
- 4 Sertifikatet skal utferdiges på det eller de offisielle språk i den staten hvor det utstedes. Er det språket som anvendes verken engelsk, fransk eller spansk, skal teksten inneholde en oversettelse til ett av disse språkene. Staten kan bestemme at statens eget offisielle språk skal utelates.
- 5 Sertifikatet skal medbringes om bord på skipet, og en kopi skal deponeres hos skipets registreringsmyndighet, eller, hvis skipet ikke er registrert i en konvensjonsstat, hos vedkommende myndighet som har utstedt eller attestert sertifikatet.

- 6 En forsikring eller annen økonomisk sikkerhet fyller ikke vilkårene i denne artikkelen dersom den kan opphøre å gjelde av annen grunn enn at forsikringens eller sikkerhetens gyldighetsperiode som er angitt i sertifikatet i samsvar med annet ledd er utløpt, før det har gått tre måneder fra den dag melding om oppsigelsen ble gitt den myndigheten som er nevnt i femte ledd, med mindre sertifikatet er levert tilbake til myndighetene eller et nytt sertifikat er utstedt før utløpet av denne fristen. Bestemmelsene foran gjelder tilsvarende for enhver endring som medfører at forsikringen eller sikkerheten ikke lenger fyller vilkårene i denne artikkelen.
- 7 Registreringsstaten fastsetter vilkårene for utstedelse av sertifikatet og for dets gyldighet etter bestemmelsene i denne artikkelen og i samsvar med eventuelle retningslinjer vedtatt av Organisasjonen vedrørende det økonomiske ansvaret til den registrerte eieren.
- 8 Bestemmelsene i denne konvensjonen skal ikke være til hinder for at en konvensjonsstat kan basere seg på informasjon innhentet fra andre stater, Organisasjonen eller andre internasjonale organisasjoner vedrørende den finansielle situasjonen til forsikringsgivere eller personer som stiller økonomisk sikkerhet etter bestemmelsene i denne konvensjonen. I slike tilfeller er ikke den konvensjonsstaten som baserer seg på slik informasjon, fritatt fra sine forpliktelser som sertifikatutsteder etter annet ledd.
- 9 Forsikringssertifikater som er utstedt og attestert etter myndighet fra en konvensjonsstat skal anerkjennes av andre konvensjonsstater ved anvendelsen av denne konvensjonen, og skal av disse statene anses å ha samme gyldighet som forsikringssertifikater utstedt eller bekreftet av dem, også når det gjelder utstedelse eller attestering i anledning skip som ikke er registrert i en konvensjonsstat. En konvensjonsstat kan når som helst anmode om konsultasjon med den utstedende eller attesterende staten dersom den tror at den forsikringsgiveren eller garantisten som er nevnt i sertifikatet ikke er økonomisk i stand til å oppfylle forpliktelsene etter denne konvensjonen.
- 10 Ethvert kostnadskrav etter denne konvensjonen kan fremmes direkte mot forsikringsgiveren eller den som har stilt økonomisk sikkerhet for den registrerte eierens ansvar. I et slikt tilfelle kan saksøkte gjøre gjeldende de innsigelser som den registrerte eieren ville hatt rett til å gjøre gjeldende (med unntak for innsigelser som bygger på at den registrerte eieren er gått konkurs eller at hans bo er tatt under likvidasjon), inklusive begrensning av ansvaret etter ethvert gjeldende nasjonalt eller internasjonalt regime. Uten hensyn til om den registrerte eieren er berettiget til begrensning av ansvaret, kan saksøkte begrense sitt ansvar til et beløp tilsvarende det beløp som det kreves forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for etter første ledd. Videre kan saksøkte gjøre gjeldende den innsigelse at sjøulykken skyldes fortsettelige feil fra den registrerte eieren, men saksøkte kan ikke gjøre gjeldende andre innsigelser som han ville hatt rett til å gjøre gjeldende i søksmål anlagt av den registrerte eieren mot saksøkte. Saksøkte skal alltid ha rett til å kreve at den registrerte eieren skal tre inn i saken.

- 11 En konvensjonsstat skal ikke tillate at noe skip som har rett til å føre dens flagg, og som denne artikkelen kommer til anvendelse på, på noe tidspunkt opereres med mindre et sertifikat har blitt utstedt i samsvar med annet eller fjortende ledd.
- 12 For så vidt ikke annet følger av bestemmelsene i denne artikkelen, skal enhver konvensjonsstat i sin nasjonale rett sørge for at forsikring eller annen sikkerhet i den utstrekning det kreves etter første ledd er i kraft for ethvert skip med brutto tonnasje på 300 eller mer, uansett hvor det er registrert, som anløper eller forlater en havn på statens territorium, eller anløper eller forlater en ikke landtilknyttet anløpsplass i dens sjøterritorium.
- 13 Uten hensyn til bestemmelsene i femte ledd, kan en konvensjonsstat underrette Generalsekretæren om at den ved anvendelsen av tolvte ledd ikke stiller krav om at skip har sertifikat som nevnt i annet ledd om bord når det anløper eller forlater havner eller ikke landtilknyttede anløpsplasser i dens territorium, dersom den konvensjonsstaten som utsteder sertifikatet som kreves etter annet ledd har notifisert Generalsekretæren om at den har elektroniske arkiver som er tilgjengelige for alle konvensjonsstater og som bekrefter utstedelsen av sertifikatet og gjør det mulig for konvensjonsstatene å oppfylle sine forpliktelser etter tolvte ledd.
- 14 Når et skip som eies av en konvensjonsstat ikke er dekket av forsikring eller annen økonomisk sikkerhet, får bestemmelsene om forsikring og sikkerhet i denne artikkelen ikke anvendelse på skipet, men skipet skal være utstyrt med et sertifikat, utstedt av vedkommende myndighet i registreringsstaten, der det bekreftes at skipet eies av vedkommende stat og at skipets ansvar er dekket innen de grenser som er angitt i første ledd. Dette sertifikatet skal så langt som mulig svare til den modellen som er påbudt i annet ledd.

Artikkel 13

Frister

Retten til å få dekket kostnader i henhold til denne konvensjon skal opphøre med mindre det er reist sak om dette innen tre år fra datoen da faren ble fastslått i samsvar med denne konvensjon. Det skal imidlertid ikke i noen tilfeller reises sak etter seks år fra datoen for sjøulykken som endte med vraket. Dersom sjøulykken består av en rekke hendelser, skal fristen på seks år løpe fra datoen for den første hendelsen.

Artikkel 14

Endringsbestemmelser

- 1 På anmodning fra minst en tredel av konvensjonsstatene skal Organisasjonen arrangere en konferanse med det formål å revidere eller endre denne konvensjon.
- 2 Samtykke til å være bundet ved denne konvensjon som uttrykkes etter den dag endringen av denne konvensjon trer i kraft, skal anses å gjelde denne konvensjon, med endringer.

Artikkel 15

Tvisteløsning

- 1 Dersom det oppstår en tvist mellom to eller flere konvensjonsstater når det gjelder tolkning eller anvendelse av denne konvensjon, skal de bestrebe seg på å løse tvisten, i første omgang, gjennom forhandling, undersøkelse, meglings, forlik, voldgift, rettsavgjørelse, ved benyttelse av regionale organer eller ordninger eller ved andre fredelige midler etter deres eget valg.
- 2 Dersom det ikke er mulig å oppnå en løsning i løpet av et rimelig tidsrom som ikke varer mer enn tolv måneder etter at en av konvensjonsstatene har underrettet en annen om at det er en tvist mellom dem, får tvisteløsningsbestemmelsene fastsatt i del XV i De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982, tilsvarende anvendelse, uavhengig av om statspartene i tvisten også er konvensjonsstater til De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982.
- 3 Alle framgangsmåter som en konvensjonsstat til denne konvensjon og til De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982, velger i henhold til artikkel 287 i sistnevnte, får anvendelse på tvisteløsningen i henhold til denne artikkel, med mindre statsparten, ved ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse til denne konvensjon, eller på et senere tidspunkt, velger en annen framgangsmåte i henhold til artikkel 287 med det formål å løse tvister som oppstår på grunnlag av denne konvensjon.
- 4 En konvensjonsstat til denne konvensjon som ikke er en part til De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982, kan ved ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse til denne konvensjon, eller på et senere tidspunkt, fritt velge, ved en skriftlig erklæring, et eller flere av midlene som er fastsatt i artikkel 287, nr. 1 i De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982 med det formål å løse tvister i henhold til denne artikkel. Artikkel 287 får anvendelse på en slik erklæring samt på eventuelle tvister som en slik stat er part i, og som ikke er omfattet av en gjeldende erklæring. Med henblikk på forlik og voldgift i samsvar med vedlegg V og VII i De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982, skal en slik stat være berettiget til å utnevne forliksmenn og voldgiftsmenn som skal oppføres på listene nevnt i vedlegg V artikkel 2 og vedlegg VII artikkel 2 for å løse tvister som oppstår på grunnlag av denne konvensjon.
- 5 En erklæring i henhold til nr. 3 og 4 skal deponeres hos generalsekretæren som skal sende kopier av den til statspartene.

Artikkel 16

Forholdet til andre konvensjoner og internasjonale avtaler

Ingen bestemmelser i denne konvensjon skal berøre rettighetene og forpliktelsene til noen stat i henhold til De forente nasjoners havrettskonvensjon, 1982 og i henhold til internasjonal sedvanerett

Artikkel 17

Undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning og tiltredelse

1 Denne konvensjon skal være åpen for undertegning fra 19. november 2007 til 18. november 2008 ved organisasjonens hovedsete og skal deretter være åpen for tiltredelse.

- a) Statene kan uttrykke sitt samtykke til å være bundet av denne konvensjon ved:
 - i) undertegning uten forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning, eller
 - ii) undertegning med forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning, etterfulgt av ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning, eller
 - iii) tiltredelse.
- b) Ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse skal tre i kraft ved deponering av et ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument hos generalsekretæren.

Artikkel 18

Ikrafttredelse

1 Denne konvensjon skal tre i kraft tolv måneder etter den dag da ti stater enten har undertegnet den uten forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjenning eller deponerte ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumenter hos generalsekretæren.

2 For hver stat som ratifiserer, godtar, godkjenner eller tiltrer denne konvensjon etter at vilkårene for ikrafttredelse i nr. 1 er oppfylt, skal denne konvensjon tre i kraft tre måneder etter den dag da vedkommende stat deponerer det aktuelle dokumentet, men ikke før denne konvensjon er trådt i kraft i samsvar med nr. 1.

Artikkel 19

Oppsigelse

1 En konvensjonsstat kan si opp denne konvensjon når som helst etter at det er gått ett år fra den dag da denne konvensjon trådte i kraft for vedkommende stat.

2 Oppsigelse skal tre i kraft ved deponering av et dokument om dette hos generalsekretæren.

3 En oppsigelse skal få virkning ett år etter den dag dokumentet ble mottatt av Generalsekretæren, eller senere dersom dette er angitt i oppsigelsesdokumentet.

Artikkel 20

Depositær

1 Generalsekretæren skal være depositær for denne konvensjon.

2 Generalsekretæren skal:

a) underrette alle stater som har undertegnet eller tiltrådt denne konvensjon om:

i) hver ny undertegning eller deponering av et ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument samt undertegningens eller deponeringens dato,

ii) denne konvensjons ikrafttredelsesdato,

iii) deponering av ethvert dokument om oppsigelse av denne konvensjon samt datoen for deponering og datoen da oppsigelsen får virkning, og

iv) andre erklæringer og underretninger som er mottatt i henhold til denne konvensjon,

b) oversende bekreftede kopier av denne konvensjon til alle stater som har undertegnet eller tiltrådt denne konvensjon.

3 Så snart denne konvensjon trer i kraft skal generalsekretæren sende en bekreftet kopi av teksten til De forente nasjoners generalsekretær for registrering og offentliggjøring i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 21

Språk

Denne konvensjon er utferdiget i ett enkelt eksemplar på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk, med samme gyldighet for alle tekster.

Utferdighet i NAIROBI den attende mai to tusen og sju.

TIL BEKREFTELSE HERAV har de undertegnede, som er behørig bemyndiget dertil, undertegnet denne konvensjon.

VEDLEGG**SERTIFIKAT OM FORSIKRING ELLER ANNEN ØKONOMISK SIKKERHET FOR
ANSVAR FOR FJERNING AV VRAK**

Utferdiget i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 i den internasjonale Nairobi-konvensjonen om fjerning av vrak, 2007

Skipets navn	Brutto registertonn	Kjennetegn i nummer eller bokstaver	IMO-identifikasjonsnummer	Registreringshavn	Den registrerte eierens navn og hovedforretningssted

Undertegnede bekrefter herved at det for skip som er omtalt ovenfor, foreligger forsikring eller annen økonomisk sikkerhet som oppfyller vilkårene i artikkel 12 i den internasjonale Nairobi-konvensjonen om fjerning av vrak, 2007.

Sikkerhetens art

Sikkerhetens gyldighetstid

Navn og adresse til forsikringsgiveren(e) og/eller den (de) person(er) som har stilt annen økonomisk sikkerhet

Navn

Adresse

.....

Dette sertifikatet er gyldig til

Utferdiget eller bekreftet av regjeringen i

(Statens fullstendige navn)

ELLER

Følgende tekst skal brukes når en statspart benytter seg av artikkel 12 nr. 3:

Dette sertifikatet er utstedt i henhold til fullmakt fra regjeringen i

(statens fullstendige navn) av (navn på institusjon eller organisasjon)

..... den

(sted)

(dato)

.....

(signatur og tittel til den tjenestemann som utferdiger eller bekrefter sertifikatet)

Merknader:

1 Om ønskelig kan statens fullstendige navn inneholde en henvisning til vedkommende offentlige myndighet i staten der sertifikatet er utstedt.

2 Dersom totalbeløpet til sikkerhet kommer fra mer enn én kilde, skal beløpet for hver av dem oppgis.

3 Dersom sikkerheten er levert i forskjellige former, skal disse spesifiseres.

4 I posten "Sikkerhetens gyldighetstid" skal det fastsettes hvilken dato sikkerheten får virkning.

5 I posten "Adresse" til forsikringsgiveren(e) og/eller den (de) person(er) som har stilt annen økonomisk sikkerhet, skal hovedforretningsstedet til forsikringsgiveren(e) og/eller den (de) person(er) som har stilt annen økonomisk sikkerhet, oppgis. Dersom det er hensiktsmessig, skal forretningsstedet der forsikringen eller annen sikkerhet er opprettet, oppgis.